

SYKKI

2004-2005

VOIMAA KENTÄLLE!

FieldForce myyntijärjestelmät

www.fieldforce.com

SYKKI

V u o s i j u l k a i s u 2 0 0 4 - 2 0 0 5

Sykki ry on pelkästään koripalloon keskittyvä urheiluseura. Toiminta alkoi Helsingin Suomalaisen Yhteiskoulun liikunnanopettajien vetämänä koripallokerhona.

Vuonna 1976 perustettiin koripalloseura Sykki ry, joka eriytettiin taloudellisesti ja hallinnollisesti koulusta.

Sykillä oli kaudella 2004/2005 yli 200 jäsentä, 12 joukkuetta, 3 koripallokoulua sekä noin 30 valmentajaa. Valmentajat ovat pääsääntöisesti seuran omia kasvatteja.

Seuran kotisali on Suomalaisen Yhteiskoulun urheilutalossa Etelä-Haagassa osoitteessa *Isonnevantie 8, 00320 Helsinki.*

www.sykki.fi

Vuosien korpivaellus päätökseen

Seniors nousi sittenkin II divisioonaan

Etelä-Haagalaisen koripalloilun lippulaiva Seniors teki vuosien odotuksen jälkeen paluun II divisioonaan. Aivan helpolla asia ei kuitenkaan ratkennut.

Vaikka ratkaisevat karsintaottelut hävittiinkin niukasti Warti-Basketin nousu valtakunnalliseen I divisioonaan avasi ovet. Koripalloliitto totesi Seniorsin aiheesta ansainneen näin vapautuneen paikan eteläisen alueen II divisioonassa, ja sarjapaikan vaihtuminen varmistui.

Viihdyttävät karsinnat alkoivat epäkristilliseen aikaan

Varsinaiset karsintapelit olivat Sykkiläiläisille urheiluviihettä parhaimmillaan. Nousuhuuma nosti tieto kotiedusta: pelit järjestettiin Sykin urheiluhallissa.

Ensimmäinen ottelu pelattiin jo yhdeksän aikaan aamulla eikä ottelun alkaessa legendaarisen Sykki Stadiumin lehterit olleet vielä kovinkaan täynnä, mutta ottelun edetessä ja päivän valjetessa vannoutuneet Seniors-fanit täyttivät katsomon penkit ja pääsivät nauttimaan huippuluokan koripallosta Seniorsien viedessä EBT:tä kuin pääsiä narussa.

Seniors voitti lopulta ottelun 91-77 vaikka eroa oli parhaimmillaan lähes kolmekymmentä pistettä.

Turnaus huipentui Kahe -otteluun

Toiseen kamppailuun Seniors sai vastaansa

arkkivihollisensa KaHe:n, joka oli puolestaan löylyyttänyt EBT:tä seitsemäntoista pisteen edestä. KaHe oli estänyt Seniorsien pääsyn II-divisioonaan kolme vuotta sitten ja nyt oli aika maksaa kalavelat takaisin.

Lähtökohta otteluun oli selvä: Voittaja pääsee varmasti II-divisioonaan, häviöjä joutuu pelaamaan vielä yhden jatkopelin.

Ottelu alkoi tasaisissa merkeissä KaHe:n hienoisessa johdossa entisten Sykin junioreiden tehdessä valtaosan KaHe:n koreista.

Seniorsien virhetili rupesi täyttymään pikkuhiljaa ja tilanne näytti jo pahalta kahden aloitusviisikon pelaajan joutuessa suihkuun, kun ottelua oli enää kolme minuuttia pelamatta ja KaHe:n johto lähes kymmenen pistettä.

Seniors ei kuitenkaan luovuttanut vaan taisteli itsensä mukaan otteluun kovilla kolmen pisteen heitoilla. Seniorsien ollessa pisteen johdossa, joukkue sai kaksi vapaaheittoa, mutta harmillisesti toinen niistä meni ohi ja KaHe sai tilaisuuden tasoittaa pelin tai siirtyä johtoon.

Omat koirat purivat

KaHen viimeiset kuviot näyttivät epäonnistuvan täysin, mutta jotenkin ihmeen kaupalla Sykin takavuosien huippujuniori Jirka Poropudas sai pallon täysin vapaaseen paikkaan korin alle ja nosti varmat kaksi pistettä. Ottelu siirtyi jatkoajalle.

Jatkoaika oli tasaista vääntöä ja sen loppu täysin samanlainen kuin varsinaisella peliajalla: Seniorsille kaksi vaparia, joista toinen ohi. Tällä kertaa KaHen tasoittavan korin onnistui jollain moukan tuurilla tekemään Jykke, vaikka oli vedonlyöntitoimistojen mukaan epätoimennäköisin ratkaisukorin tekijä.

Vasta toinen jatkoaika toi ratkaisun

Jyken korin jälkeen menttiin toiselle jatkoajalle. Valitettavasti toisella jatkoajalla Seniorsien virhetili täyttyi kaikilla aloitusviisikon pelaajilla ja loput ottelusta jouduttiin pelaamaan ali-voimaa neljällä viittä vastaan.

Seniors taisteli hienosti loppuun asti, mutta ei mahtanut KaHe:n ylivoimapyöriykselle mitään. Näin KaHe pääsi suoraan II-divariin ja Seniorsien täytyi pelata vielä yksi ottelu Karkkilan Urheilijoita vastaan.

Karkkila kohotti lopulta voitonmaljat

Ratkaiseva kamppailu KaU:ta vastaan pelattiin jälleen Sykki Stadiumilla, joka oli täynnä vannoutuneita faneja. Ottelu lähti KaU:n komenossa liikkeelle, mutta Seniors sai kavennettua eron kolmeen pisteeseen klassikkoheitolla puolijalalle mentäessä.

Puolijalalla kaikki näytti hyvältä karkkilaisten harjoittellessa lay-up:pia ja Seniorsien

ottaessa rennosti. Kolmannessa erässä Seniorien kuviot, tai niiden puute, menivät sekaisin ja KaU rupesi hallitsemaan ottelua.

Seniors yritti vielä rimpuilla mukana, mutta keskittyi liikaa suunsoittoon kuin pelaamiseen. Antti Hautamäen lanseeraama "Iloinen Peli" unohtui täysin ja Karkkila meni menojaan.

KaU voitti lopulta ottelun 16 pisteellä täyden kotiyleisön harmiksi.

Hallitus pääsee lunastamaan lupauksensa

Seniorsien voiton varmistuttua Sykin hallitus saa lunastaa jo etukäteen päättämänsä lupauksen: joukkueen pelaajille ostetaan uudet pelishortsit.

Tosin karsinnoissa runsaslukuisena paikalla olleet seurajohdon edustajat epäilivät tiedon vuotaneen pelaajien joukkoon. Viimeisessä matsissa nimittäin vaikutti siltä, että yksi jos toinen Seniors -gladiaattori oli päättänyt pukea päälleen hyllyn perimmäisestä nurkasta löytämänsä housut.

Tuomas Pelkonen

Isännöitsijätoimisto Kyösti Visakko Oy LVV

isännöinti / asuntojen ja toimitilojen vuokraus

Kolmas linja 2 C, 00530 HELSINKI

Puhelin 09-7016 779 Faksi 09-7734 054

asiakaspalvelu@isannoitsijatoimistokyostivisakko.fi

HAAGAN LEIPÄ OY

Juhlaan ja arkeen maukkaat kahvi- ja ruokaleivät sekä konditoriatuotteet.

Ristolantie 7, 00320 Helsinki

puh: (09) 477 8090 fax: (09) 4778 0969

haagan.leipa@co.inet.fi

Naisten silmissä unihiekkää?

Nousu jäi tällä kertaa haaveeksi, 1. divisioona jatkossa realistinen tavoite

Taistelutahtoa uhkunut Naisten joukkue lähti lauantaina anivarhain kohti Lahtea, missä kotijoukkue SBG asettui vastaan. Liekö aamukankeutta vai mitä, mutta korinteko oli vieraille tuskaista ottelun alussa.

Palloa ei saatu koriin avopaikoista

Avopaikoistakin pallo saatiin korin ohi ja näin kotijoukkue karkasi pian turvallisen tuntuiseen johtoon. Jo 25 pisteessä käynyt ero saatiin jo parhaimmillaan 8 pisteeseen kovan puolustuksen avulla, mutta aika loppui kesken korijyvän löydyttyä.

2 pisteen heittojen osumatarkkuus 23% kertoo tappion syyn. Heittoja ja jopa levyjä saatiin vastustajaa enemmän, mutta korit ratkaisevat.

Toisessa pelissä lauantaina oli vastassa kovaksi tiedetty divarijengi FoKoPo. Sykki pani forssalaiset ahtaalle ja puoliajalla eroa oli vain 3 pistettä. Aamupäivän pelissä hel-

polla pääsivät forssalaiset jaksoivat kuitenkin paremmin ottelun toisen puoliajan ja veivät loppujen lopuksi selvän voiton.

Kausi päättyi murskavoittoon

Näin sunnuntain peliin jäi jäljelle enää kasvojen pesu, mikä tehtiinkin kunnolla murskaamalla Läntisen kakkosdivarin paras jengi PirVi 42 pisteellä.

Yhteenvetona voidaan todeta kauden menneen arvosanalla hyvä. Nousu oli selkeä tavoite, mutta olisi vaatinut tällä kertaa hieman kovempaa pohjatyötä, jotta joukkue olisi ollut lyömättömässä iskussa.

Nyt kun kaikki ei natsannut kohdalleen, niin tuloksena oli karvas pettymys. Joukkueessa on kuitenkin vielä paljon kehityspotentiaalia jäljellä, jos vain tahtoa löytyy.

Timo Hyvönen

Kauden valmentaja ja jojo valittu

Väkä ja Pekka seuran aatelialla

Kauden 2004-2005 valmentajaksi on valittu Kaisa "Väkä" Väkiparta.

Hän saavutti viime kaudella joukkueensa (C-tytöt) kanssa hyvää urheilullista menestystä mm. ikäluokkansa ykkösdivisioonassa sekä selvittämällä tiensä NKC:n lopputurnaukseen.

Väkä on pystynyt vetämään suurelle ringille korkeatasoisia ja pelaajia monipuolisesti kehittäviä harjoituksia. Lisäksi hänen joukkueessaan vallitsee hyvä yhteishenki. Ryhmä on kiinteä ja yhtenäinen.

Pekka Eerola puolestaan on tämän kauden joukkueenjohtaja.

Varsinaisten joukkueenjohtajan tehtävien lisäksi Pekalta riittää energiaa moneen muuhunkin asiaan kuten tulevien vastustajien valoon ja tilastointiin.

Turnausmatkat sujuvat hienosti, koska Pekka hoitaa pienimmätkin asiat viimeisen päälle kunnolla. Etukäteistiedottaminen erilaisista tapahtumista ja tapaamisista sekä esim. ottelutulosten toimittaminen seuran Internet-sivuilla on huippuluokkaa.

Pekan toiminnan ansiosta valmentajat voivat täydellisesti keskittyä valmentamiseen ja pelaajat pelaamiseen.

Valinnan suoritti Sykin hallitus seuran jäsenten tekemien ehdotusten perusteella.

Hallitus muisti lisäksi kunniamaininnalla Ulla Huovista, jonka Koripalloliiton sarjastaava oli valinnut C-tyttösarjan vuoden yhteishenkilöksi.

varattu

Sykki -henki elää vahvana ja voimakkaana

Valmennuksen kehittäminen ja jäsenhankinta seuran toiminnan tärkeitä painopisteitä

Ottelut ja harjoitukset, kilpailu ja kehittyminen ovat tietysti koripalloseuran toiminnan näkyvin osa. Jotta kaikki sujuisi mukavasti, tarvitaan melkoinen määrä muuta-kin puuhaa, ja tietysti innokkaita harrastajia.

Sykin puheenjohtajan Maaret Punton mukaan seura haluaa tarjota jäsenilleen paikan, jossa voi viihtyä ja kasvaa koripallon parissa hyvässä ja turvallisessa seurassa. Tavoitteena on kasvattaa kovia pelimanneja, jotka kääntävät tiukat pelit tyylillä Sykin hyväksi.

Yhtä tärkeätä kuitenkin on, että me kaikki – niin pelaajat, valmentajat kuin toimitsijatkkin – opimme toimimaan ryhmän jäsenenä ja otamme kanssaimmeiset, sekä omat että vastustajat, huomioon.

Jäsenhankintaan panostettiin onnistuneesti

Näiden tehtävien menestyksenkäs yhdistäminen on vaikeata. Seura on kuitenkin ottanut haasteen tosissaan vastaan, toteaa Maaret.

Peruskoulun 1. ja 2. –luokkalaisille suunnattua koriskoulutoimintaa tehostettiin oleellisesti vuonna 2004 ja tänä vuonna samaa linjaa jatketaan. Muutenkin jäsenmäärää yritettiin kasvattaa. Valmentajat mm. kävivät pitämässä lähialueen kouluilla näytöstunteja.

Lisäksi tehtiin reipasta jalkatyötä, kun seuran rekrytointi-ilmoituksia levitettiin kauppoi-

hin ja rappukäytäviin. Homma onnistuikin mukavasti, sillä seuran jäsenmäärää saatiin nostettua reippaasti, runsaaseen 200:een.

Rekrytointiin panostetaan tänäkin vuonna. Harjoitusrinkejä yritetään kasvattaa, Maaret sanoo. Tämä on välttämätöntä, jotta pystyisimme palvelemaan sekä kilpaurheilujoukoiksi kehittyviä että niitä, jotka ovat hankkimassa itselleen koripallosta elämänikäistä harrastusta.

Valmentajien koulutukseen satsataan

Sykissä valmennustoimintaa ohjaa valmennuksen johtoryhmä, jossa valtikka siirtyi Tapsa Väyryseltä uudelle valmennuspäällikölle Markus ”Hoppa” Hopiavaaralle. Hoppa on vanhoja Sykin koutseja ja edellisen valmennuksen johtoryhmän jäsen.

Johtoryhmä keskittyy työssään palvelemaan ja tukemaan valmentajia. Se luo yleiset linjat valmennustoiminnalle, huolehtii valmentajien koulutuksesta ja auttaa heitä muutenkin. Jokaiselle joukkueelle on nimetty oma mentorinsa, vanhempi ja kokeneempi tukihenkilö, joka auttaa tarvittaessa joukkueen valmentajia kaikkein tavoin.

Olemme rohkaisseet valmentajia osallistumaan koripalloliiton järjestämään koulutukseen, Hoppa toteaa. Viime vuonna yksi valmentaja suoritti nuorten ja toistakymmentä lasten koripallo-ohjaajan tutkinnon. Lisäksi

järjestimme kaksi koulutustilaisuutta, joissa opettajana toimi ToPon miesten joukkueen valmentajatiimiin kuuluva Toni Peltola.

Urheilullinen menestys oli varsin hyvää

Edelliskaudella Sykillä ei ollut yhtään SM-sarjatason joukkuetta, mutta seuran kasvattamia pelaajia löytää korkeimmalta sarjatasolta useammastakin joukkueesta.

Eniten julkisuutta taisi kerätä ToPoa Sparliigaan nostanut Timo Parviainen, jonka Vesa -veli muuten on Sykki Seniorsien vahvuudessa. Kapon B-tyttöjen joukkueesta puolestaan löytää useampiakin Sykki -lähtöisiä pelaajia.

Peräti viisi Sykki -joukkuetta pelasi syyskaudella 2004 ykkösdivisioonassa. T-91 jatkoi syksyllä vuotta vanhempien pelisisartensa keväistä menestystä ja raivasi tiensä oman ikäluokkansa ainoan valtakunnallisen kilpailun, Nuorten Koris Cupin Final Six -lopputurnaukseen.

PuHu-turnauksesta kahmittiin mitaleita: B-pojat saivat hopeaa kilpasarjassa, ja Fun-sarjassa menestystä tuli seuraavasti: B-tytöt kultaa, T-93 hopeaa ja P-93/94 hopeaa. Vuonna 1992 syntyneiden poikien joukkue nappasi kultamitalit OP-Pikkujättiturnauksessa. Naiset pääsivät karsimaan ykkösdivisioonaan, mutta jäivät niukasti tavoitteestaan. Miesten joukkue Seniors nousi II-divisioonaan.

Valmennuspäällikön terveiset

22-vuotiaat tytöt osallistuvat ikäluokkansa SM-turnaukseen. Tätä kirjoitettaessa heidän ottelunsa ovat kuitenkin vielä edessäpäin.

Joonas Liukkonen valittiin 1990 syntyneiden poikien maajoukkueeseen. Onnistuneen maajoukkueleirin jälkeen hän pääsi kokeilemaan myös miesten pelitahtia Seniorseissa.

Sykki-henki on vahva

Kauden 2004 päättäjaisissä toteutettu kysely-tutkimus kertoi seuran olevan monessa suhteessa pelaajien toiveiden mukainen. Harjoituksia ja pelejä on useimpien mielestä sopivasti.

Pelaajat kertoivat lähtevänsä mielellään treeneihin ja kokivat harjoittelun mielekkääksi. Saman oli pannut merkille myös tutkimukseen osallistuneiden vanhempien enemmistö.

Kritiikkiä jaettiin lähinnä vain turnauksista: niihin osallistutaan liian vähän. Sykin hallitus ottikin välittömästi vinkistä vaarin ja päätti tukea joukkueiden turnaukskuluja rahallisesti.

Tutkimuksen tuloksia oli mukava katsoa, toteaa puheenjohtaja Punto. Jäsenet kertoivat viihtyvänsä Sykissä ja haluavansa pelata nimenomaan siellä.

Vaikuttaa siltä, että olemme kaikki yhdessä onnistuneet luomaan aivan erityisen Sykki -hengen. Toivon vilpittömästi, että se jatkuu yhtä vahvana kuin tähänkin asti.

Valmentaminen on mielenkiintoista ja haasteellista työtä. Valmentajana toimiminen on mielestäni pelaajien tukemisesta ja opettamisesta sekä vaatimista.

Valmennuksen, ainakin lasten ja nuorten yksi päätaivoite on yksilöiden kehittäminen, näin kehittyy myös joukkuepeli. Taitojen kehittäminen sellaiselle tasolle, että pelaaja pystyy toteuttamaan itseänsä kentällä ja nauttii pelaamisesta.

Koripallon perustaitojen harjoittelu on pitkä prosessi, joka vaatii paljon harjoittelua ja toistoja, niin harjoituksissa kuin omalla ajalla.

Vain tekemällä oikeita suorituksia paljon taidot automatisoituvat, jolloin pelin pelaaminen kehittyy. Kun ei tarvitse keskittyä pysyykö pallo mukana vai ei, saako syötön kiinni vai ei, voi alkaa harjoitella ja ajatella taktisia asioita, lukea ja ennakoida peliä sekä käyttää mielikuvitusta, luovuutta.

Parhaimmessa tapauksessa pelaaja heittäytyy peliin, antaen pelin viedä mukansa. Se on tunne joka syntyy vain urheilussa!

Valmentamiseen ja ohjaamiseen tulisi suhtautua ammattimaisesti, vaikka se ei ammatti olisikaan. Valmentaja tukee pelaajia silloin kun hän suunnittelee kauden, kuukauden, viikon ja yhden harjoituksen, varmistaen kaikille mahdollisemman paljon tekemistä ja toimintaa.

Miettimällä mitä ja millä tavalla opetan asioita. Kannustusta ja positivistia palautetta unohtamatta.

Edellä olevien asioiden onnistuminen käyt-

tännössä ei aina ole kovin helppoa, välillä onnistuu, välillä ei, mutta näihin asioihin mielestäni tulisi pyrkiä.

Markus "Hoppa" Hopiavaara

HARHAUTUS JA SYÖTÖ

HOOK-SYÖTÖ

MS. "REUBEN"-SYÖTÖ
HUUKU ANTAASSA TILASSA,
ANOSTETTUNA.

Myös henkinen puoli kuuluu koripallotaitoihin

Muista nauttia pelaamisesta, koripallo on iloinen asia

Muistatko, kun olitte pisteen tappiolla ja pelaikaa oli jäljellä vajaa sekunti. Äkkiä tuomari vihelsi vastustajalle virheen ja havaitsit seisovasi vapaahetkovuorilla. Päässäsi välähti ajatus: ”Jos saan vaparit sisään, voitto on meidän!”.

Sen jälkeen et kyennytäkään miettimään yhtään mitään. Tuijotit lasittunein silmin koria, suutasi kuivasi ja kieleesi muuttui hiekkapaperiksi. Kämmentesi hikosivat ja käsivartesi alkoivat äkkiä tuntua lyijynraskailta.

Jännitys iskee meihin kaikkiin, mutta jotkut kestävät sen

Onnistumisen mahdollisuudet murenivat hetkessä. Huolimatta tuhansista loistavasti sukkiaan suuntaamistasi harjoitusvapaahetkoista ja pelitilanteessakin upotetuista koreista, tietoisuus sankaruuden ja epäonnistumisen hiuksenhienosta erosta sai sinut tolaltasi.

Pallo menee harvoihin pussiin, kun sen linkeä radalleen jäykkäkätinen, pingotettua viulukkieltä muistuttava pelimanni, jonka näkökenttä kaventuu jännityksestä.

Yhtä hyvä ellei parempikin tulos saavutetaisiin heittämällä palloa alakautta ja silmät kiinni.

Toivottavasti sinua helpottaa tieto, että kaikkien kovimmatkin kaverit painivat saman ongelman kanssa. Jotkut meistä kuitenkin pystyvät hallitsemaan hermonsa paremmin kuin toiset.

Usein sanotaankin, että tiukat pelit ratkaisevat korvien välissä. Saman asian kääntöpuoli on se, kun joidenkin pelaajien väitetään olevan itsensä pahimpia vastustajia.

Amerikkalainen John Murray on pohtinut hieman tarkemmin hermojen hallintaa ja peli-fiilistä yleensäkin. Varsinaisesti Murray on pyrkinyt auttamaan tenniksen pelaajia, mutta monet hänen neuvoistaan pätevät mihin tahansa lajiin.

Muistuttaahan esim. tenniksen syöttö koripallon vapaahetkoja: molemmat ovat pelin ainoita hetkiä, jolloin voit itse vaikuttaa täydellisesti tapahtumiin.

Pystyt auttamaan itse itseäsi, muista hengitys

Vaikka tuskin kukaan saa hermojaan ratkaisun hetkillä täysin kylmiksi, meillä kaikilla on tohtori Murrayn mukaan mahdollisuus auttaa itseä.

Vapaahetkotilanteessa yritä käyttää erityisesti vatsan alaosan lihaksia ja hengitä muuta-

ma kerta rauhallisesti ja pitkään ulospäin. Muista suunta, sillä voimakas sisäänhengitys vain lisää jännitystä.

Kuvitelte seuraavaksi onnistunut suoritus pari kertaa. Voit tässä mielikuussa katsella tilannetta omista silmistäsi käsin tai leikisti seurata itseäsi katsomosta. Valitse sinulle paremmin sopiva tapa.

Ennen varsinaista heittoa, tee lisäksi oma rutiinisi: jokin juttu, minkä olet päättänyt jo etukäteen. Jotkut pompauttavat palloa kaksi kertaa lattiaan, toiset kolmesti. New Jersey Netsin Jason Kidd antaa korille lentosuukon, ennen kuin antaa pallon maistaa sukkaa.

Kaikki käy (no ehkä melkein kaikki). Valitse kuitenkin oma tapasi ja käytä sitä tehokkaasti. Oikein käytettynä nämä vinkit auttavat varmasti.

Pohdi ja keskustele, valitse itsellesi sopivat kikat

John Murray on pohtinut myös yleensä pelaamiseen liittyvää asennoitumista. Aivan joka asia ei välttämättä kannata nielaista purematta.

Aina voi kuitenkin ottaa selville, mitä muut ovat saaneet havainneet, ja kenties löytää itselleen käyttöön hyödyllisiä kikkoja.

Muista kuitenkin, että valmentajalla on oma näkemyksensä, jota on syytä kunnioittaa. Silti, jos löydät tai keksit hyvän ja mielenkiintoisen tuntuksen tavan, kerro siitä valkulle.

Hänkin janoaa koko ajan uutta tietoa ja on varmasti kiinnostunut.

Nauti pelaamisesta - Doctor Murrayn teesit hyvään peliin

Tohtori Murray käskee nauttia pelaamisesta. Mikäpä siinä, kuulostaa hyvältä ohjeelta. Seuraavassa on lueteltu hänen muitakin teesejään hyvän pelifiliksien saamiseksi.

Älä anna koskaan periksi. Urheilun historia on täynnä ihmeellisiä nousuja pitkältäkkin takamatkalta. Vaikka häviäisitkin, kaadut saappaat jalassa. Vastustajasi arvostaa sinua peräänantamattomuutesi vuoksi.

Usko itseesi. Luottamus omiin kykyihin lisää suorituskykyä niin kentällä kuin sen ulkopuolellakin.

Opi tappioista. Anna aina parhaasi joukkueesi hyväksi. Kun häviätte, mieti mitä opit siitä seuraavaa peliä varten.

Kuvittele ja ajattele mielessäsi onnistuneita suorituksia. Kun mieleesi tulee kielteisiä ajatuksia, korvaa ne myönteisillä.

Muista positiivinen kehonkieli. Vaikka olisit pahasti tappiolla, pidä pääsi pystyssä. Jos tilanne on tiukka, pystyt psyykkäamaan vastustajaa olemuksellasi. Näytä luottavaiselta

niin olet luottavainen. Pienet asiat voivat ratkaista sen, kumman kantti kestää loppuun saakka.

Nauti kovista haasteista ja tiukoista tilanteista. Anna pelin viedä mukanasasi. Nauti kilpailusta, mutta älä tee voittamisesta elämäsi tärkeintä asiaa. Ole pelissä oman elämäsi sankari.

Älä idolisoi vastustajaa. Kunnioita taitavia vastustajia, mutta usko omiin kykyihisi. Luul-

tavasi vastustajan tähtipelaajan äiti pakotti hänet syömään puuroa otteluaamuna.

Muista harjoitella hyvin ja keskittyneesti. Kova harjoitus kehittää. Kun palaudut rasituksesta, huomaat treenin olleen useimmiten myös kivaa.

Ennen kaikkea, pidä hauskaa. Kun nautit koripallosta, opit nopeammin ja pelaat paremmin. Koripallo on yksi elämän suurista nautinnoista.

Oikea ja ripeästi annettu ensiapu ratkaisee

Kolmen K:n sääntö koripallovammojenkin hoidon A ja O

Valtaosa koripallossa syntyneistä vammoista on eriasteisia venähdyksiä. Oikea ensiapu vaikuttaa ratkaisevasti vamman paranemiseen. Asianmukaiset ensiaputarvikkeet on syytä pitää jatkuvasti mukana.

Urheiluvammojen ensiapu on edelleen kolmen K:n mukainen: kompressio eli puristus, kylmä ja kohoasento. Mitä nopeammin hoito aloitetaan pehmytosvammoissa, sen nopeampaa toipuminen on. Vamman sattuessa kyse on enemmän sekunneista kuin minuuteista.

Jokaisella joukkueella on oltava sekä harjoituksissa että varsinkin otteluissa mukanaan lääkelaukku, josta löytyvät ensiapuun tarvittavat välineet.

Aloita kompressio välittömästi

Vamma-alueelle vapautuu vamman sattuessa nopeasti solunestettä ja verta, jotka aiheuttavat turvotuksen ja kivun. Kudosvaurio pelkäänsä aiheuttaa paikallisen tulehduksen.

Kompressio on nopein tapa vähentää verenkiertoa vamma-alueella ja vähentää painetta ympäröivissä kudoksissa. Kompression voi tehdä aluksi käsin ja sen jälkeen joustavalla siteellä. Vamma-alueelle kierretään joustoside, joka on hyvä ulottaa noin 20 cm vamman yli.

Jos kylmäpakkaus on heti käytössä, se kannattaa laittaa joustositeen alle. Joustositeen tulee olla paikallaan jatkuvasti, paitsi silloin kun jääpakkaus poistetaan tai laitetaan uudelleen. Kompressiota on hyvä pitää kunnes turvotus on hävinnyt.

Anna kylmähoitoa riittävän usein

Kylmähoidossa voidaan käyttää jääpusseja, geelipakkauksia tai lunta, johon on sekoitettu hieman vettä kylmävaikutuksen nopeuttamiseksi. Kylmäsprayn käyttö ei ole kovin suositeltavaa, koska spray viilentää ainoastaan ihon paikallisesti.

Urheiluvammoissa kylmän tulee ulottua välille vahingoittuneeseen kudokseen. Kylmähoito on saatava paikalleen viimeistään 10 minuutin kuluessa loukkaantumisen jälkeen. Hoitoa tulee jatkaa puoli tuntia kerrallaan joka toinen tunti, kunnes menee nukkumaan.

Kylmähoito lievittää kipua, supistaa verisuonia ja vähentää tulehdusreaktiota vamma-alueella. Kylmäpakkausta ei saa laittaa suoraan iholle, etteivät ihon pinnalliset kerrokset kylmene liikaa. Kylmähoitoa on hyvä jatkaa muutaman vuorokauden ajan.

Kohoasento helpottaa turvotusta ja kipua

Kohoasento vähentää osaltaan vamma-alueen verenkiertoa. Loukkaantunut raaja, esimerkiksi nilkka, on hyvä nostaa 20 cm sydämen tason yläpuolella. Ensimmäisen vuorokauden aikana kohoasento tulisi olla jatkuvaa. Suihkussa käynyt tai kotimatka on hyvä ajoittaa heti kylmähoidon jälkeen.

Milloin lääkäriin?

Kolmen K:n hoidossa on syytä tarkkailla vamma-alueen verenkiertoa ja kylmyyttä, jotta ensiavulla ei aiheutettaisi lisävammoja. Lääkäriin on hyvä mennä, jos turvotus ja kipu ei hellitä tai epäilee vamman vakavuutta.

Joukkueen ensiaputarvikkeet

Läkelaukun sisältö:

- kylmäpakkaus 2-3 kpl
- joustoside 15 cm 2-3 kpl
- sideharsoa
- liimaside
- teippirolla
- harsotaitoksia
- laastaria
- haavanpuhdistusainetta
- sakset
- pinsetit
- hakaneuloja
- kertakäyttöhanskat 2 par
- särkyliäkettä

Jokaisen urheilijan varustekassissa on hyvä olla:

- kertakäyttöinen kylmäpakkaus
- joustoside
- teippirolla

*Teija Wikman
sb, HEO*

Viime kausi päättyi nousukarsintoihin, missä kuitenkin nousu jäi toteutumatta otteluiden mentyä ristiin. Karsinnoissa voitettiin mm. Kaaron Roima, joka tällä kaudella on jatkanut nousukiitoaan jopa SM-sarjaan asti.

Kun joukkue sai viime kauden jälkeen muutaman uuden pelaajan sekä ulkopuolelta että takaisin palanneista vaihto-oppilaista, niin oli luonnollista asettaa tavoitteet edellistä kautta korkeammalle.

Alkukaudesta joukkue haki vielä itseään ja 4 ensimmäisestä pelistä oli saldona 3 tappiota. Tämän jälkeen peli alkoi loksahdelemaan uomiinsa ja 15 ottelun voittoputkella karsintapaikka varmistui. Valitettavasti karsinnoissa yhdistelmä kova vastus, aikainen aamu, vieras kenttä ja ottelujännitys oli liikaa joukkueelle.

Joukkue kuitenkin osoitti omaavansa edellytykset korkeammalla tasolla tähtikuvioiden osuessa kohdalleen. Tällä kertaa nousu oli selkeänä tavoitteena ja kakkosdivariin jääminen oli pettymys joukkueelle. Toivottavasti se pystytään kääntämään voitoksi ja lähtemään kovemman harjoittelun kautta parempaa menestystä ensi kertaan.

Karsintapettymyksen jälkeen valtaosa joukkueesta osallistuu vielä 22-v naisten SM-turnaukseen. Edellisestä seuran SM-mitalistahan on

Yläriivi: *Valmentaja Timo Hyvönen, Reetta Väkiparta, Anna Michelsén, Salla Tieve, Maiju Niskanen, Suvi Kärkkäinen*
Alarivi: *Veera Saari, Emma Laine, Riikka Niskanen, Elissa Niskanen*

Puuttuu: *Anu Varilo, Emmi Turanlahti, Katja Nissinen, Anu Lönnrut, Edu Kerppola, Kaisa Virtanen*

jo kulunut jokunen vuosi. Sehän oli 81-syntyneiden 20-v naisten SM-pronssi.

Nyt on kehissä 83-syntyneet ja sitä nuoremmat, joilla on hyvillä peliesityksillä mahdollisuudet kamppailla jopa mitaleista mikäli joukkue vielä pystyy kasaamaan itsensä taisteluvireeseen..

PALKITUT PELAAJAT:

Emma Laine vuoden pelaaja

Veera Saari vuoden tulokas

A-TYTÖT

Rajusti muuttuneen joukkueen kausi alkoi Tampereen valtaamisena Delfiinin aikoihin. Fun -asenteella kilpasarjaan lähteminen oli joukkueen päätös, mutta katkeralta silti tuntui alkulohkon viimeiseksi jääminen väärään kohtaan sattuneen huonon peliesityksen takia. Sijoituspeleissä onneksi voitotputki aukesi.

Joukkue näki ison muutoksen edellisvuoden verrattuna: Meri ja Vattu lähtivät vaihtoon, Salla ja Emma palasivat ja Anun A-juni-orivuodet olivat jo takanapäin. Onneksi Anu sai kuitenkin turnausjohdon luvalla muistella sitä vielä Delfarin verran nuorempiensa kanssa. Vielä kun pakettiin lyötiin ToPosta siirtyneet Linda ja Lotta, oli soppa valmis ja kokkina jatkoi tuttu keittiömestari Jykke.

Joukkueen voitonnälkä lähti käyntiin ensimmäisen sarjamatsin ja syksyn ainoan tappion myötä. Sykki taipui heikon esityksensä päätteeksi - vaikka veikin viimeiset 3 minuut-

tia 20-1 HyPoa vastaan - harmittavalla yhden pisteen erolla. Loppusyksy olikin Sykin näytöstä, eikä tappioita enää tullut lainkaan. Jouluomaa vietettiin suorastaan aluefinaaleita pakettista odotellen.

Ikävät tosiasiat olivat kuitenkin joulun jälkeen edessä: Naisten ottelut osuivat tuon tuosta päällekkäin A-tyttöjen otteluiden kanssa, A-tyttöjen treenien suosio oli matalalla ja sairastelut ja muut poissaolot pakottivat A-tytöt hakemaan vahvistuksia B-tytöistä. Isot kiitokset Annikalle, Venlalle ja Vilmalle B-tyttöihin, mutta vielä pitää odottaa että heistä saataisiin naisten joukkueen pelaajien veroisia tukipylväitä.

Sykin kevätkausi oli hydyttävä yhden voiton kevätkausi. Ensi kaudelle voi kuitenkin mennä odottaen B-tytöistä lisää vahvistuksia ja harjoittelijoita A-tyttöjen rinkiin. 1986 syntyneet Emma, Iiris, Salla sekä vaihdossa oleva Vattu jättävät isot saappaat saapujen täyttäväksi.

PALKITUT PELAAJAT:

Veera Karppinen - Tasaisen varma tsemppari

Iiris Sumu - Vahva liikaisen työn tekijä

Vas: Annika Malén, Salla Tieva, Riikka Niskanen, Emma Laine, Valmentaja Tuomas Venhola a.k.a. Jykke

Poissa: Linda Jokinen, Veera Karppinen, Edu Kerppola, Lotta Lappalainen, Pauliina Pulkkinen, Iiris Sumu, Kaisa Virtanen

Hermosta koetteleva kesälenkkeily kauden alkuun Laajalahden ympäristössä ei autanut B-tyttöjen koriksen aloittelua Tampereella Delfin Basketissa: voitot jäivät kahdeksi joukkueeksi jaetulta ikäryhmältä saavuttamatta, vaikka hyviä pelejä tulikin pelattua. Oli miten oli, kunnosta se ei ainakaan ollut kiinni.

89- ja 90-ikäluokat olivat toisilleen tuttuja jo edellisvuosien ajoilta joten yhteispeli oli juuri niin saumatonta kuin kuuluukin. Syyskaudella joukkue pelasi kahta divisioonaa mutta liiriksen ja Sinin siirtyminen KaPoon kasvatti senkin leveyttä niin, että kahden divarin pelaaminen kävi raskaaksi ja kevätkaudella päätettiin pelata vain yhtä divaria.

Rankka harjoittelu kantoi kuitenkin hedelmää: Kevätkaudella nähtiin syksyltä reilusti kasvanut ja kehittynyt Sykki. Pussihukkaturnauksessa käytiin näyttämässä että kyse ei ole vain harrastelijoista – Fun -sarja voitettiin vaimmalla kädellä.

Ykkösdivarissa Sykin prässä aiheutti ongelmia jo kärkijoukkueillekin, sisäpelin käsitys syntyi ja kaukoheittojakin alkoi näkyä otteluisissa, vaikka joukkueen ominta peliä on kuitenkin Havaiji -koris päästä päähän.

Hienointa kehittämisessä oli, että suurelta osin se oli materiaalin leventymisestä - ja nyt ei ole kyse siitä leventymisestä mistä naiset usein huolehtivat - johtuvaa: sen sijaan että B-tytöissä olisivat parhaat kehittyneet ja muut pysyneet

Vas. yläriivi: Annika Laukkanen, Julia Salmio, Venla Väyrynen, Vilja Achté, Oona Niemensivu, Isa Wikman, Saara Kantokorpi, Liisa Tarkkila
Alarivi: Valmentaja Tuomas Venhola, Liisa Puntola, Nette Laulajainen, Taru Pöllänen, Vilma Nurmela, Finnisia Hermawan, Liisa Harju, Annika Ritvala

Poissa: Salla Autio, valmentaja Piitu Venhola

paikallaan, on joukkueessa tasoero kaventunut kuitenkin parhaiden kehittyessä edelleen. Hyvä apua tyttöjen mielenterveyden säilyttämisessä Jyken ideoiden ja ”hyvien” viitsien lomassa toi kakkosvalmentaja Piitu joka omalla olemuksellaan nosti tyttöjen mielialaa.

Hyvän talviharjoittelun myötä joukkue lähtee mittaamaan pelin tasoa Ruotsissa toukokuun alussa, jonka jälkeen alkaa ponnekas kesäharjoittelu tavoitteena SM-sarjapaikka 90-91 -syntyneiden SM-sarjassa. Matka on pitkä ja kivinen, mutta kuitenkin palkitseva. Ja tänä vuonna Laajalahtea ei kierretä.

B-TYTÖT

PALKITUT PELAAJAT:

*Annika Laukkanen - Kauden aikana kivikovaksi sentteriksi kasvanut puurtaja
Salla Autio - Temperamenttinen taistelija
Julia Salmio - Joukkueen aerobicohjaaja*

C-TYTÖT T91/92

Kausi lähti käyntiin vauhdikkaasti Delfinistä Tampereelta. Iloiseen, 18-henkiiseen tyttöjoukkoomme saatiin vähän miehistäkin näkökulmaa, kun toiseksi valmentajaksi pestattiin Jussi.

Päätimme osallistua kahteen sarjaan, jotta kaikille saataisiin riittävästi peliminuutteja, ja niitä kertyikin kauden 40:ssä pelissä reippaasti.

Kauden mittaan pelejä tuntui välillä olevan enemmän kuin harjoituksia, ja otteluväsymys näytti vaivaavan niin pelaajia kuin valmennusjohtoakin. Pelisuoritukset vaihtelivat päivästä

toiseen, kauden huippupeli oli ehdottomasti niukka kahden pisteen tappio tämän hetken Suomen ykkösjoukkueelle, Hongalle.

Päätösaiaisista suorituksista kertoo se, että vain muutamaa kuukautta aikaisemmin samalle joukkueelle hävittiin 81 pinnaa... Eteenpäin siis mennään, erityisesti joukkueena tämä pop-poo on kehittynyt kauden aikana rutkasti. Puuttuvat sentit on korvattu hyvällä asenteella ja toimivalla joukkuepuolustuksella.

Sarjapeliä lisäksi ehdittiin kiertää pari Nuori Suomi Koris Cup-turnausta, sijoituksemme oli lopulta tyydyttävä kuudes. Kausi päättyy Bravo Cupiin toukokuuisessa Tukholmassa. Ensi kaudelle on luvassa ainakin jonkinlainen valmentajanvaihdos, kun Jussi vaihtaa Sykki-verkkarit armeijan harmaisiin. Kiitos ja kumarrus mallikkaasti sujuneesta yhteistyöstä pelaajille ja vanhemmille!

PALKITUT PELOAJAT:

*Viivi-Lotta Apiala - Taistelija loppuun asti
Julia Koskinen - Luotettava, tasaisen varman takamies
Tytti Saloniemi - Käsittämätön asenne*

*Vas. yläriivi: Ella Nuutinen, Erika Ritvala, Katariina Kesseli, Varpu Sipilä, Anna Virkkala, Julia Tolsa, Essi Wikman, Ilona Pajunen, Tytti Saloniemi, Elna Lehtonen
Alarivi: Aino Huovinen, Miina Jyvälä, Julia Koskinen, Viivi-Lotta Apiala, Julia Tuomi, Elisa Eklund, valmentaja Kaisa Väkiparta*

Poissa: Tuuli Kammiovirta, valmentaja Jussi Laine

Aloitimme syksyllä harjoittelun kuudentoista pelaajan voimin, joista kolme oli vasta innostunut lajista. Harjoituksissa kävi paljon porukkaa, ja kaikilla riitti intoa opetella uusia asioita. Harjoitusten tulos ei näkynyt kauden ensimmäisissä otteluissa, vaikka poistuimmekin kentiltä voittajina. Pikkuhiljaa kova työ palkittiin ja tytöt oppivat hyödyntämään harjoituksissa oppimaansa.

Joululoman jälkeen pelaajia lopetti, ja vaigus alkoi vähitellen näkyä otteluissa. Hyvä kun joskus saatiin aloitusviisikko paikalle ajoissa. PuHu -turnaukseen saimme kuitenkin innokkaan joukkueen kokoon, ja myös uusin tulokkaamme pääsi kokeilemaan joukkuepeleä Sykki -tyyliin.

Turnauksen aikana joukkuehenki ja peli olivat parhaimmillaan ja kaikki pääsivät loistamaan vuorollaan. Erityisesti tunnelmaa kohotti uran ensimmäinen voitto pahimmasta kilpailijastamme, jonka seuran toiselle joukkueelle hävisimme finaaliottelun. Kaulaamme ripustettiin hopeamitalit, joihin kaikki olivat enemmän kuin tyytyväisiä.

Loppukauden ottelut sujuivat entiseen malliin, mutta harjoituksiin oli vaikea saada porukkaa. Kaiken kaikkiaan yhteisestä vuodestamme on jäänyt hyvä maku eikä voi olla hymyilemättä kun ajattelee mitä olemme yhdessä saaneet aikaan!

Vas. yläriivi: *Ada Ristalahti, Rosa Forsbom, Pilvi Villa, Tiiu Nikkilä, Onerva Hannula, Elina Helavuori*

Alarivi: *Valmentaja Annika Malén, Katariina Nurmela, Sara Mäkitie, Sara Reponen, Senja Ahokas, Veera Ilkka, Viola Ilkka, valmentaja Riikka Niskanen*

Poissa: *Suvi Kammiovirta, Sanna Purho sekä valmentaja Lauri Niskanen*

Kevään jälkeen suunnitelmissa on osallistua vielä kesäkuussa järjestettävään JBT -turnaukseen Nokialla, johon luultavasti päättynee yhteinen taipaleemme, mutta vain luultavasti. Jonkun verran tulee valmentajakalusto taas muuttumaan, mutta loppu jääkin nähtäväksi.

PALKITUT PELAAJAT:

*Elina Helavuori – Motivoitunein pelaaja
Katariina Nurmela – Kauden kehittynein*

T Koska kauden alkaessa Sykin jäsenrekisterissä oli 1994 syntyneitä yhtä monta kuin sormia metsurin kädessä, alettiin aloittavia 95-tyttöjä tuoda suoraan jo vuoden harjoitteleiden tyttöjen sekaan. Vaikka alkuun edettiin hitaimpien ehdoilla, ovat kokoneemat konkarit jaksaneet pysyä mukana ehkä uusien innokkuuden takia ja luultavasti myös senkin takia, että tytöt pääsivät viimeinkin sarjapeleihin kurittamaan vastustajia.

Totuus on kuitenkin tarua ihmeellisempää. Joukkueen oli tarkoitus syksyllä osallistua 94 syntyneiden III-divisioonaan. Moista sarjaa ei

kuitenkaan syntynyt ja joukkue laitettiin kaksoisdivisioonaan. Paperilla lopputulos näyttää lohduttomalta ja oli pelaajillakin vaikeuksia uskoa omiin kykyihinsä, kun ei otteluita voitettu.

Kevääksi pelaajia olikin jo niin paljon, että oli aivan pakko ilmoittautua kahteen sarjaan, 94-tyttöjen III-divariin (viimeinkin) kuten myös 95-tyttöjen 4.divisioonaan. Parista karvaasta tappiosta huolimatta muutamien 95 syntyneiden avustamana 94-tyttöjen joukkue on sijoittumassa sarjassaan kahden parhaan joukkoon.

Otteluita on vielä pelaamatta, vaan ei 95-tyttöillä, jotka voivat jo kunnialla sanoa olevansa keväällä divisioonansa voittajia. Ihan mukiinmenevä suorit. Ensi kaudella toivotavasti saadaan kovempia vastuksia ylemmiltä sarjatasoilta. Se, kuinka korkealle voidaan tähdätä, selvennee mahdollisessa JBT-turnauksessa kesäloman ensimmäisellä viikolla.

Matsit sikseen. Miten Sykin nuorimmat tytöt sitten suoriutuvat treeneistä? Pelaajia on ollut jokaisissa treeneissä runsaslukuisesti, joten on outoa ajatella, että edellisellä kaudella suosituimmista treeneissä oli suunnilleen yhtä

Vas. yläriivi: Valmentaja Vilja Sipilä, Siiri Wasenius, Riina Juhala, Marianne Kesseli, Ada Ristalahti, Katariina Nurmela, Kati Ojala, Venla Salomaa, Olivia Kontiainen, Lotta Wallinmaa, valmentaja Sakari Pelkonen
Alarivi: Vilma Väyrynen, Claudia Cantell, Maria Toikkanen, Sanni Visakko ja maskotti Tomppa, Nora Anttonen, Miina Lapila, Tua Hytönen, Emma Kouhi

Poissa: Rosa-Maria Linna, Säde Korja

monta tyttöä kuin tämän kauden vähälukuisimmissa.

Innokkaan paikalle saapumisen lisäksi työt ovat myös koko kauden jaksaneet treenata antaumuksella. Liikennepoliiseista ja pallonkäsittelyistä ollaan selvitty ja tunnelma treeneissä on ollut hyvä.

Palkittavan arvoisia harjoittelijoita ja kehittyjiä on varmasti useampi kuin kaksi. Tietysti jotkut kehittyvät enemmän, toiset ovat liikunnallisempia ja jotkut ovat vaan niin pirun innokkaita. Treeneissä on ollut hauskaa (ainakin meillä valmentajilla) joka viikko. Myös kolmannen valmentajan, Emma Laineen, avusta on ollut hyötyä perjantaisissa koko kentän harjoituksissa.

Kiitoksia vielä muillekin. Ei tällä palstalla olla tultu risuja jakamaan vaan ruusut läheteään niin joukkueenjohtajille Marille ja Riikalle (niin, meillä on kaksi! Upeeta!) kuin myös ahkerasti kannustaville, neuvoville ja otteluihin kyyditseville vanhemmille.

Kiitos melkein yhtä epäkiittollista hommaa kuin joukkueenjohtajat tehneelle Tapio Väyrysellä perin tarpeellisesta valmentajien palautteesta. Pelaajien vanhempia tai ei, innokkaita tekijöitä kuten Mari, Riikka ja Tapsa ei ikinä voi olla seurassamme liikaa. Omasta puolestani minä kiitän valmentajapariani Vilja Sipilää, jota ilman ei tästä kaudesta olisi tullut yhtään mitään. Kiitos Viljalle ja tytöille, että jaksoitte sitä Spedeä.

PALKITUT PELAAJAT:

*Claudia Cantell - Valppain ja viksuin
Miina Lapila - Loistava, hiljainen
puolustaja*

Kesää seuraa syksy, sen tietävät kaikki. Yksi varmimpia syksyn merkkejä on torstai-iltaisain SYK:n urheilupyhätöstä kajahtavat riemun kiljahdukset. Ovenraosta kurkistamalla voi huomata, että kentällä kirmailee, kuin varsoja kevätlaitumilla, joukko jo aikuisikään ehtineitä koripalloilijoita. It's Seniors time.

Tässä suhteessa kulunut kausikaan ei muodostanut poikkeusta, Poikkeuksellista sen sijaan oli se, että kuluneella kaudella Seniorsit eivät vaipuneet talviuneen, eivätkä edes horrokseen.

Joukkue dominoi omaa liigaansa ja paikka II-divisioonan karsinnoissa varmistui hyvissä ajoin ennen karsintoja. Karsintojen lopputulostakaan ei voida pitää huonona.

SENIORS

Ensi kaudella Sykki Seniorsit pelaavat Eteläisen alueen II-divisioonassa, jossa joukkue on viimeksi pelannut samalla kaudella kuin HJK pelasi Mestarien liigaa. Muutaman vuoden mittainen korpitaivallus III-divisioonassa tuli siis vihdoinkin päätökseen ja ensi kaudella Seniors tarjoaa entistä korkeatasoisempaa viihdettä kaikille kannattajille.

Takana vasemmalta: Fouli, Dokki, Pottinen, Repa, Jumppa, Pikku-Panu
Edessä vasemmalta: Lauri, Erkka, Pena, Möhkö, Illman

A-POJAT

Tämän joukkueen vuosikertomustekstistä ei ole tarkoitus löytää näyttäviä mieliteklauseita. Tarkoituksena olisi kuitenkin osoittaa, miten toiminnalla ollaan pyritty sykkismien toteuttamiseen. Kun B -pojista siirryttiin A -poikiin, on luvassa yleensä pientä alkukankeutta. Niin oli viimekin syksynä jo kolmatta vuotta peräkkäin.

Tällä kertaa ainoastaan Bravo-Cupin maajoukloukasta tutut 88-Pojat liittyivät A -poikiin iloiseen 10-henkiseen joukkoon. Syyskausi meni jälleen kerran uusiin pelikavereihin totu-

tellessa ja hieman toivottua heikommin treenatessa.

Ei tainnut Pikku-Huopalahden ala-aste houkutelulla joka perjantai-iltana lukioikäisiä poikia. Joukkueen valmentajakin oli lähes koko syksyn lukittuna jossain kellarissa. Joulua lähestyttäessä oli joukkue kuitenkin edelleen monilukuinen ja vauhti sen verran hyvää, että kevään III-divisioonaan ilmoitettiin 2 joukkuetta. Vaikka pojat jaettiin melkein keskeltä kahtia ovat harvat säästyneet peleiltä molemmissa joukkueissa.

Missä se kuuluisa Sykkismi sitten oikein näkyy? Ei varmaan vieraspeleissä. Paikalle on tultu vähän miten sattuu ja riippuen siitä ketä muita mukaan lähtee. No ei aina, mutta joskus. Vieraskentillähän on kuitenkin nähty kovimmat koitokset, kuten rakkaan lempivihollisen Visa Basketin rökitys jatkoajalla ja Antti Kerppolan huikea piste-ennätys, 42 pistettä, EBT:tä vastaan.

Kotikentilläkin on korisukka heilunut ja piste-ennätyskiään (sekä painoan tai painoja) ovat nostaneet niin Tomas Luomanmäki kuin Urpo Kantolakin. Kaikesta tästä huolimatta on peliaika jakaantunut lähes demokraattisesti, vain ja ainoastaan virhevaikeuksien vähentäen kokoonpanojen monipuolisuutta.

Vas: Valmentaja Sakari Pelkonen, Kasper Kunnas, Urpo Kantola, Tuomas Pyrhönen, Antti Kerppola, Antti Niskanen, Tomas Luomanmäki

Poissa: Lasse Sivenius, Janne Sivenius, Julius Autio, Waltteri Vartiainen, Waltteri Apell, Karri Tuominen, Kristian Palotie, Iikka Juurinen ja Aki Savolainen

Pientä lipsumista on saattanut tietysti olla yksittäisissä peleissä, mutta peliminuutti keskiarvot ovat tasaantuneet kauden mittaan. Isossa A -lohkossa on sijoitus kehnomman puoleinen, mutta sieltä on haettu vauhtia B -lohkoon, jossa lopullinen sijoitus on luultavasti toinen.

Tästä eteenpäin? Nuorennusliike on jo käynnissä ja tällä kaudella vahvaa 90-poikien joukkueen penkkiä lämmittäneet 1989 syntyneet pojat liittyvät A -poikiin jo huhtikuun puolella. Toukokuussa on tiedossa jälleen helatorstain Bravo Cup Tukholmassa, jonne lähdetään kahdella joukkueella.

Nuorennusliikettä vauhdittamassa on ollut Erkki Päivärinta, joka aikoo laittaa joukkueen nuorimpien päät pyörälle jo Tukholmaan mennessä ja vanhemmatkin pelaajat pääsevät pelilemaan monimutkaisempaa palloa viimeistään ensi syksynä. Vaikka työkalut lisääntyvät niin ei silti olla ryhtymässä sähköasentajiksi, tärkeintähän on kuitenkin heittää kuula pussiin.

Lopuksi valmennusjohto haluaa kiittää joukkueen entistä monivuotista joukkueen johtajaa Terhi Punto-Niskasta kuten myös kaikkia vanhempia, jotka ovat luovuttaneet autonsa nuorten poikiensa ajettavaksi vieraspeleihin ja lehdistötilaisuuksiin. Näitä olisi tarkoitus olla ensi kaudella enemmän ja toivotaan myös, että Sykki.fi:n toimitus A -poikien kohdalla loistaa kirkkaimpana tähtenä sykkimin taivaalla.

PALKITUT PELAAJAT

Urpo Kantola - Fairy

Karri Tuominen - Maailman nopein

Ole huoletta. Me autamme.

B-POJAT

B-pojat lähtivät kauteen kymmenellä 1990 ja neljällä 1989 syntyneellä pojalla. Alkukaudesta käytiin EHBT -turnauksessa ottamassa mittaa muista saman ikäluokan joukkueista ja valitettavasti saimme todeta olevamme ikäluokan kärjestä selkeästi jäljessä.

Peliesitysten perusteella valitsimme sarjaksemme B -poikien II-divarin. Sarjapelit lähtivät

hieman nihkeästi käyntiin hävittyämme ToPolle, mutta kaikki loput syksyn divisioonaottelut voitettiin, välillä jopa ylivoimaisesti. Osallistuimme myös Nordea -turnaukseen, jossa menestys ei ollut erikoisempaa lukuun ottamatta voittoa turnauksen voittajasta alkusarjan pelissä.

Kevätkauden alkaessa pelaajamäärä oli kasvanut kuuteentoista Rikun ja Arin liittyessä porukkaan. Aloitimme kevätkauden kivikovassa B -poikien I-divisioonassa, jossa tulikin pari rökäletappiota heti alkuun. Joukkueen tottuessa kovemman sarjan peleihin voittojakin rupesi tulemaan.

Lopullinen sijoitus oli viides, mitä voi pitää erittäin hyvänä saavutuksena. PuHu -turnauksesta nappasimme hopeaa, joten voi sanoa, että kevät meni kohtuullisen hyvin putkeen. Kevätkausi päätetään perinteisellä turnausmatkalla Tukholman Bravo-turnaukseen. Tänä vuonna on tarkoituksena viime vuodesta poiketen hakea menestystä sekä kentän sisä- että ulkopuolella.

89-pojat siirtyvät ensi kaudeksi A -poikiin, mutta 90-pojat jatkavat B -pojissa ja tarkoituksena on saada ensimmäinen Sykin poikajoukkue SM-sarjaan sitten legendaarisen Sykki-Pantherit -joukkueen. Tavoite on kova ja sen eteen on tehtävä paljon töitä, mutta mahdollisuudet ovat erinomaiset, sillä huhujen mukaan legendaarinen Ilkka "Häyhä" Anhava on palkattu poikien fyysiseksi valmentajaksi.

Valmentajat haluavat kiittää kuluneesta kaudesta vanhempia ja erityisesti joukkueenjohtaja Pekka Eerolaa, jonka ansiosta näiden poikien valmentaminen on ollut todella miellyttävää puuhaa.

PALKITUT PELAAJAT:

*Atro Andersson - Paras säkittäjä
Kasper Eerola - Ilmiömäinen urheilija ja koripalloilija*

*Vas. yläriivi: Roope Lindroos, Juho Visuri, Kasper Eerola, Juho Salmio, Sam Tiiva, Joonas Liukkonen, Atro Andersson
Alarivi: Petteri Mikkonen, Juhana Konttinen, Riku Niemi, Timi Kohonen, Ari Päivärinta, Tuomas Arisalo, Lauri Niskanen, valmentaja Tuomas Pelkonen*

Poissa: Elias Jääskinen, valmentaja Janne Illman

(Jatkoa viime vuodelta)

Jere Anttila, p-92:

”Tämä Yhdeksän voima oli pieni, mutta tänä vuonna siihen tuli muutos. Mahtava 91-kolmikko liittyi Yhdeksän voimaan. Se tarkoitti joillekin 92-sotureille lisää koripalloa.

Samalla neljä muuta liittyivät Yhdeksän voimaan. Yksi tulokkaista lähti pois kauden puolessa välissä ja hänestä ei ole kuultu sen jälkeen. Pari henkilöä on käynyt kokeilemassa tässä vaiheessa suureksi joukkueeksi tullutta Yhdeksän voimaa. Näiden uusien salaisten agenttien peitenimet ovan Stephanos, Antonio ja Joles.

Yhdeksän voima (joka ei enää ollut Yhdeksän voima, vaan Suuri Kaksitoista) ei ollut pelätty kakkos-divarissa ja sieltä ankaran taistelun jälkeen saatiin yksi voitto. Se tiesi tippumista (takaisin) kolmosdivariin. Eipä sen paremmin mennyt 91-pojilla; syksyllä tuli kaasaan kolme voittoa..

Jälleen kerran keväällä tuli suuri muutos. Kinkulla ja raketeilla on varmasti jotain vaikutusta poikiin, koska Suuri Kaksitoista ja myös Mahtava 91-kolmikko rupesivat heittämään, juoksemaan ja pelaamaan paljon paremmin.

Vas. yläriivi: Nicholas Minogue, Julius Eerola, Aku Risku, Niklas Kiihlava, Artti Pursiainen, Mert Sola, valmentaja Johannes Nuutinen
Alarivi: Tomas Järvinen, Jere Anttila, Matti Karjalainen, Stefan Karlsson, Keivan Khademi, Tuomo Laine

Puuttuu: Ossi Kuikka, Antto Oksanen, Joel Hynninen, Simo Silvennoinen, sekä valmentaja Jussi Laine

Vaikka 91-kolmikko on voittanut yhtä monta ottelua, se on paremmalla paikalla sarjassaan.”

Valmentajat, Jussi ja Jone:

Niinpä niin, siinä kai kausi oli lyhyesti. Näin laiskat valmentajat saavat siirrettyä vastuuta pojille, onneksi on halukkaita vastuunottajia. Haluamme vain kiittää kaikkia vuoteen osallistuneita, ja toivomme näkemämme kaikki pojat kesän jälkeen taas innokkaina salissa pelaamassa. Ja kesällä jäätelöä suuhun ja palloa koriin!

C-POJAT

PALKITUT PELAAJAT:

*Mert Sola – ”joukkueen kantava voima”
Stefan Karlsson – aktiivinen harjoittelu –
huikea kehitys*

Joukkuetta edellisinä kausina vainonnut hermoja raastava pelaajapula oli kauden alkaessa kuin muisto vain, sillä jo ensimmäisiin harjoituksiin saapui huimat 16 innokasta peluria. Osa tulokkaista hyytyi jo alkumetreille, mutta ikäluokkien yhdistymisen ja

lukuisten uusien kasvojen myötä pelaajarinki vakiintui tusinaan.

Syyskausi tahkottiin heikolla menestyksellä pelaajien vasta tutustuessa toisiinsa sekä itse peliin, joka jälleen kerran oli suurelle osalle joukkuetta yhtä tuttua kuin Aleksille integraalilaskenta. Vähitellen kuitenkin tunnelin päässä alkoi näkyä valonpilkkahduksia pelaajien kartuttaessa henkilökohtaisia taitojaan huimaa vauhtia.

Kevätkauden koittaessa alkoivat vastustajien puntit tustia, ja voittoja kertyi III-divarissa

kahdeksasta ottelusta kuusi. Mukaan mahtui niin vastustajan totaalista alistamista kuin myös Janne Konttisen viimeisen sekunnin haamuheitolla irronnut voitto kauden päätösottelussa LePy:ä vastaan.

Joukkueen historian ensimmäinen turnauskin tuotti tukun makeita voittoja ja kiiltelevän hopeamitalin palkintokaappiin odottelemaan seura.

Ensi kaudella vaikein vastustaja tulee pojille olemaan uusiin korkeuksiin kohonnut kori-rauta, ja sen voittaminen vaatiikin ahkeraa itsenäistä harjoittelua tulevana kesänä. Syksyn koittaessa erehtymätön valmentajaporras arvioi mahdollisen kehityksen määrän ja tekee päätöksen sarjatasosta.

Nousu kakkoseen edellyttää tuota jo mainittua eläimellistä treenausta ja halua kehittyä edelleen. On muistettava, että muutokset eivät tapahdu sormia napsauttamalla vaan korista pelaamalla.

PALKITUT PELOAJAT:

Tim Karlsson - "Pieni pyörremyrsky"

Pauli Putkonen - "Lätkäjätkä"

*Vas. yläriivi: Nino Törnqvist, Robert Siivola, Vertti Niemi, Panu Kangas, Markus Suihkonen, Pauli Putkonen, valmentaja Antti Niskanen
Alarivi: Tim Karlsson, Janne Konttinen, Vertti Huttunen, Jesse Leino, Otso Mäkelä, Emre Sola, Lari Jyrhämä, Jussi Ekola*

Poissa: Valmentajat Alekski Keijonen ja Julius Autio

Poikien ensimmäinen kausi on sujunut positiivisissa merkeissä. Kauden alusta lähtien on joukkueessa ollut kohtuullisen paljon pelaajia. Intoa ja energiaa on riittänyt. Välillä energia on suuntautunut muuhunkin kuin harjoitteluun, mutta kehitystä tässäkin asiassa on kauden mittaan tapahtunut.

Harjoitteluaktiivisuus on muutamaa vaihetta lukuun ottamatta ollut hyvää. Kauden tavoitte oli peliajatuksen omaksuminen ja kiinnostuksen herättäminen niin, että koriksesta tulisi pitkäaikainen harrastus.

Harjoittelu on keskittynyt kuljettamiseen, syöttämiseen ja heittämiseen sekä erilaisiin viitepeleihin. Leikkejä on leikitty ja kisoja kisailtu.

Otteluita pelattiin kauden aikana kymmenen. Alkusyksynä vastus oli kovaa luokkaa, kun pelasimme aikaisemmin aloittaneita vastaan. Kevätpuolen pelasimme sitten samaan aikaan aloittaneita vastaan ja niissä otteluissa pärjäsimme jo ihan hyvin.

Kiitokset vanhemmille runsaasta osallistumisesta niin koti kuin vieraspeleissä. Kesän jälkeen jatketaan uusien ja mielenkiintoisten haasteiden parissa koristaitojen harjoittelun ja joukkuepelin suhteen. Kesä on hyvää aikaa harjoitella korista. Ei muuta kuin pallo mukaan ja koriskentälle!

*Vas. yläriivi: Valmentaja Markus Hopiavaara, Thomas Westerhol, Simo Liesto, Totti Tyynilä, Antti Lankinen, Mikael Ketola, Onni Sorsa, Lauri Nikkanen, valmentaja Tomas Luomanmäki
Alarivi: Julius Kiilava, Pyry Suvilahti, Jerry Merilapi, Teo Boman, Tatu Korhonen, Roopi Keloharju, Ilari Mäkinen*

Poissa: Jasperi Järvinen, Roope Metsä

PALKITUT PELAAJAT:

*Simo Liesto
Roope Keloharju*

KORISKOULU

Koriskoulu pyörähti taas liikkeelle lukuisien uusien ja tarmokkaiden pelaajien sekä valmentajien voimin. Koripallon saloihin pystyi tänä vuonna tutustumaan kolmessa eri koriskoulussa, joita pidettiin Haagan, Pikku-Huopalahden ja Pohjois-Haagan ala-asteilla.

Tarkoituksena oli, että tulevat SM-tason pelaajat voivat harjoitella oman innostuksensa mukaan missä tahansa koriskoulussa, vaikka kolmeen kertaan viikossa. Koriskoulut tekivät Pökkisen Panun johdolla määrätietoista yhteistyötä ja jo alkusyksystä sovimme yksissä tuumin opetettavista asioista.

Tavoitteenamme oli, että kaikki koriskoulu-
laiset osaisivat suurin piirtein samat asiat kauden päätyessä.

Suurempia ja pienempiä palloilulahjakkuuksia on koriskoulussa kauden aikana käynyt yli 40, joista noin 30 pysyvästi. Tyttöjä ja poikia on riittänyt myös kohdeikäluokkamme ulkopuolelta - rajat on pyrittykin tekemään riittäväksi, eli kaikki koriskoulusta innostuneet ovat saaneet mahdollisuuden osallistua.

Kauden aikana opittuja asioita päästiin näyttämään syyskaudella Sykin omille koriskouluille järjestetyssä tapahtumassa sekä kevätkaudella HNMKY:n koriskouluisten turnauksessa. Huima menestys kertoi, että lapset ovat oppineet perustaidot paremmin, kuin kukaan uskalsi alun alkaen kuvitellaakaan. Nuori-

en koululaisten lisäksi myös valmentajat oppivat paljon - innokkaiden lasten kaitseminen ei ole aina sitä helpointa puuhaa.

Vaiherikkaan hallikauden jälkeen voimme siis vain jäädä odottelemaan minkälaisia kesälaitumelta palaavia, mansikan syönnillä huimasti kasvaneita, aurinkoisia uusia sekä vanhoja kasvoja tulemme ensi kaudella näkemään.

**SITTEEN VIELÄ PELAAJAT,
JOTKA HALUAMME PALKITA/SAAVAT
MAININNAN REIPPAASTA ASEENTEESTA:**

*Pohjois-Haagasta Ilmari Toikkanen
Pikku-Huopalahdesta Ama Kyei
Haagasta Gabriela Ebeling*

Mitä olisi viikonloppu ilman perjantain korista? Haagan ala-asteelle on raa-
hauduttu säässä, kuin säässä, uhma-
ten upeita syysiltoja tai rantasateita tammi-
kuussa.

Parhaimmillaan meitä on ollut 16, joskus
vain kahdeksan. Useimmiten molemmilla
puolilla on kuitenkin ainakin yksi vaihtomies
(meidän huonokuntoisimpien onneksi).

Olen ollut vanhempien koriksessa alusta
asti, ja täytyy sanoa, että jopa MINÄ olen jo-
tain pelistä oppinut näiden runsaan kolmen
vuoden aikana. Ei ole kentällä ihan yhtä nolo
tunne, kuin helmikuussa Paloheinässä hiihtä-
mässä. Silloin oli Stadin Friidu ihmeissään, kun
kaikki kolmivuotiaista ylöspäin painelivat ohi
niin, että viuhahti...

On ollut ilahduttavaa, että olemme saaneet
uusia kasvoja! Sulaudumme mukavasti yhteen
me "tumpulat" ja entiset koripallonpelaajat.
Olli antaa hellästi ohjeita meille heikommille
ja ottaa tiukempaan vartiointiin osaavimmat
yksilöt. Näinhän sen pitää ollakin.

Allekirjoittanut on kärsinyt vammoista tällä
kaudella, mutta poissa olen ollut vain kaksi

viikkoa syksyllä, kun selkä pakotti pysymään
sängyssä. Muitakin yhtä hulluja porukassa on.
Ilkalla kremppaa jalka, Tapsalla käsi. Silti he-
kin ilmestyvät paikalle joka perjantai. Ullan
kun vielä saisimme takaisin ruutuun! Masi ja
Lasse ovat kehdanneet olla poissa matkojen ta-
kia. Eikö reissuun voisi lahtea vasta lauantai-
na?

Kohta loppuu sisäpelikausi. Hulluimmat
meistä jatkavat kesälläkin ulkona, Pikku-Huo-
palahdessa. Mikä meitä vaivaa? Taitaa olla ko-
riskärpäsen purema, toivoo Heidi.

VANHEMPIEN HARRASTEKORIS

ERIKOISMAININTA:

*Tapsa Eklund - Uskomaton tsemppi joka
vuorolla alusta loppuun*

*Vas. yläryvi: Jutta, Lasse, Olli,
Tuuteli, Heidi, Raija, Tapsa
Alarivi: Tiina, Helena, Heini, Sakke, Ilpo*

*Puuttuu: Mari, Outi, Kari,
Ulla, Hannu, Ilkka, Pekka*

HALLITUS

MAARET PUNTO, PUHEENJOHTAJA

Maaret "Masi" Punto, 41 v, 174 cm ja painoa sopivasti. 3 lasta, naimisissa. Olen kokeillut kaikenlaisia urheilulajeja, mm. telinevoimistelu, yleisurheilu, käsipallo, koripallo, karate, lippupallo.

Korisuraani aloittelin LePyssä, mutta se jäi hyvin lyhyeksi, koska rappasin niin runsaasti (käsipallon syytä). Eli motivaatio meni, kun heti ekassa erässä sain aina 5 virhettä - luonteeni ei nimittäin siinä vaiheessa vielä antanut periksi nössömmälle menolle.

Olen kuitenkin aina istunut ahkerasti koripallokatsomossa. Nuoruuteni suuri (kauko)ihastus oli Pertti Marttila KTP:stä. Paras kilpasaavutukseni on yleisurheilusta junioreiden SM hopeaa aitajuoksusta.

Koripallon saralla on minulla vielä paljon opeteltavaa. Nyt näyttää siltä, että olemme saaneet Sykin sisäiset asiat sen verran hyvälle nousujohteiselle uralle, että saataisiin olla mahdollisuuksia katsoa vähän seuran rajojen ulkopuolellekin.

Työkseni olen tekemisissä henkilöstöasioiden kanssa, ja sillä muulla vapaa-ajalla, joka koriksen ulkopuolelle jää, opiskelen psykoterapiaa ja yritän liikuttaa massaani vaihtelevalla menestyksellä. Ja sokerina pohjalla on tietenkin omien pikku-mussukoiden valmentaminen elämään!

SAKARI NURMELA, VARAPUHEENJOHTAJA

Minua kutsutaan joskus Saranaksi käyttämäni polvituen takia. Innostuin vasta isona koriksesta, kun lapseni rupesivat harrastamaan sitä.

Pelailen innokkaasti Sykin vanhempien vuorolla ja Meilahden Torpedossa. Onneksi kummassakaan ei oteta askelvirheitä aivan hirveän tarkasti.

Tykkään myös tenniksestä ja ennen kuin ostin polvituen, pelasin salibandyä jonkinlaisessa divisioonassa. Vanhempana pelasin yhden pelin firmaliigassakin, mutta nuoruuteni päivien juonikkaan keskushyökkääjän pelipaikka oli yllättäen vaihtunut siksi kuuluisaksi vasemmaksi pakiksi.

Taisi olla aika hyvä hetki siirtyä johtokunta-tehtäviin. Nyt on toinen kausi menossa varapj:nä.

ILKKA PÖLLÄNEN, SIHTEERI

Olen parhaassa keski-iässä, mutta alkanut kasvaa vaakasuuntaan. Pelaan tosissani myös vanhempien koriksessa ja jaksan aina laskea pisteitä. Joskus rentoudun kirjoittelemalla pöytäkirjoja.

Sykki on cool.

RAIIJA KOSKINEN, RAHASTONHOITAJA

Olen hallituksessa toista kautta ja jatkan edelleen rahastonhoitajana. Nyt se on helpompaa, kun homma on jo tuttua ja paperit järjestyksessä. Seuran koripallon pömpömittä C-tyttöjen peleissä ja interaktiivisesti vanhempien koriksessa perjantai-iltais.

MARKUS HOPIAVAARA, VALMENNUSPÄÄLLIKKÖ

Pelaajana Sykissä aina A- junioriksi asti. Pelamisen jälkeen valmentajana vuodet 1991-97.

Muutama vuosi taukoa valmentamisesta jona aikana toimin erotuomarina. Valmennustyöhön takaisin v. 2003.

Valmentajakoulutusta ohjaamiseen ja valmentamiseen on lasten ohjaajatutkinto, nuorten ohjaajatutkinto ja nuorten valmentajatutkinto. Vuoden 2005 opiskelen Vierumāellä lasten liikunnan ammattitutkintoa.

SIMO JÄRVINEN

Toimin hallituksessa sekä joukkueenjohtajien yhteyshenkilönä että uutena vastuualueena peliasusteet. Jojo-toiminta on SYKissä perinteisesti sujunut varsin mallikkaasti ja hyvässä yhteistyössä nimenomaan valmentajien kanssa, jotka luonnollisesti ovat myös keskeisin toimintaparimme.

Jatkossa toki uusia jojojakin tarvitaan ja SYKin laatuikäkirjassa on oma osionsa myös joukkueenjohtajan tärkeimmistä tehtävistä.

Peliasusteiden suhteen aloitetaan taas karitoitusta hankintatarpeista joukkuekohtaisesti; mielellään otamme vastaan myös kierrossa olleita peliasusteita "vanhentuneilta" pelaajilta, jotta käyttökelpoiset asut saataisiin taas hyötykäyttöön; tässä suhteessa yhteys joko allekirjoittaneeseen tai omaan jojoon/valmentajaan.

TIMO HYVÖNEN

Mukana seuran toiminnassa niin valmentajana, pelaajana kuin johtokunnan jäsenenä. Valtaosan vapaa-ajasta vie talvisin koripallo ja kesäisin golf.

Haluaisin saada seuran toiminnan takaisin tasolle, missä joka vuosi olisi vähintään yksi junnujen SM-sarjaton joukkue. Määrätietoi-

sella pelaajien kehittämisellä tähän tulisi olla resursseja.

ERKKI PÄIVÄRINTA

Ikää 48 vuotta, sähköasentaja Naimisissa 2 pojan isä. Innokas touhottaja, harrastaa sukututkimusta, koripallovalmentamisen opiskelua.

Oma urheilu-ura yleisurheilua, amerikkalaista jalkapalloa niin pelaajana kuin valmentajana. Paras aikaan saannos sen lisäksi että pääsin naimisiin(!!) ja sai aikaiseksi jälkikasvua, on Wolverines eli Helsingissä toimiva Amerikkalaista jalkapalloa harrastava seura.

Eli nyt mennään seuraavat vuodet Sykki ry:lle

JOUKKUEENJOHTAJAT

PEKKA EEROLA, B-POJAT

Joukkueenjohtajana jo nyt toista kautta ja kohta joukkueenjohtoprosessi alkaa olla hanskasna.

Oma näkemys on, että kaikista kiinnostavinta hommassa on etukäteisarviot ja jälkipeilit, varsinaiset pelit ovat vain välttämätön väliaihe jälkipeleille ja jossitteluille.

ULLA HUOVINEN, C-TYTÖT (JOJO VUODESTA 2000)

Pyydettiin jojo-esittelyä. Inspiraation saami-

seksi etsin sanaa jojo eri hakulähteistä, joista vanhin löytämäni (eikä sen vanhempi kuin vuodelta 1968 peräisin oleva Otavan painama Focus tietosanakirja) ei tuntenut sitä lainkaan - ei edes amerikkalaisessa asussaan yoyo. Uudemmissa lähteissä sanalle löytyy mm. seuraavanlaisia sisältöjä:

a.. "Leikkikalua, langan päässä ylös ja alas liikuteltava rulla."

b.. "Jojo-vinssi kelaat itse aina vaijerilöysänsä pois."

c.. "Yksipuoliset laihdutuskuurit voivat johtaa ns. jojo-ilmiöön."

d.. "Valmentaja on toki se henkilö, joka viettää eniten aikaa joukkueen kanssa, mutta se ei suinkaan tarkoita etteikö joukkueenjohtajan panoksella olisi suuri merkitys puitteiden ja joukkuehengen luojana. Kun valmentaja, joukkueenjohtaja ja vanhemmat puhaltavat yhteen hiileen on joukkueella hyvät edellytykset saavuttaa sille asetettuja päämääriä.

"Osa em. selityksistä kuvaa osuvasti myös monia joukkueenjohtajan hommia - välillä jojo on kuin ulkoapäin liikuteltava rulla, jolle syysätään hommia tuolta ja täältä. Joskus hetkelisesti saattaa tuntea olevansa oman itsensä herra ja kelaavansa itse "vaijerilöysänsä pois". Vain varsinaista jojo-ilmiötä en omasta elämästäni tunnista - se kun edellyttäisi myös alaspäin tinnivää liikettä.

Jojoa itseni tunnistan kuitenkin parhaiten viimeisestä kuvauksesta. Tärkein roolini minusta on helpottaa valmentajiemme työtaakkaa ja mahdollistaa se, että he voivat mahdollisimman paljon keskittyä nimenomaan valmentamiseen ja tyttöjen kanssa pyörimiseen.

Kiitos Väkä ja Jussi tästä vuodesta - te olette hoitaneet sen homman esimerkillisesti.

HEIDI NURMELA, B-TYTÖT

Iloinen optimisti. Intohimona urheilu ja matkustus.

MARI VISAKKO, TYTÖT 94/95

Kerran sykkiläinen - taas sykkiläinen! Aloitin koriksen sykin minityöissä 1976, nyt olen t-94/95 joukkueenjohtaja.

Siinä välissä pelasin ja pelailin eri sarjatasoilla. Pari kautta valmensin myös pyörätuolikoripalloilijoita. Tällä kaudella pelaan ikänaisien SM-sarjaa, ja löysinpä tieni myös vanhempien korisvuorolle.

Olen 39-vuotias fysioterapeutti-kotiäiti. Sanni pelaa t-94, Mikko koriskoulussa ja Tomi konttailee kentän laidalla. Mieskin pelaa korista, joten voisi sanoa että tykkäämme koriksesta!

SIMO JÄRVINEN, POJAT -92

Toimin nyt 3:tta vuotta P92 jojoena; alku oli melkoista opettelemista, kun en vastaavissa tehtävissä ollut minkään muun harrastamani urheilulajin yhteydessä toiminut. No, aika ja muut Sykkiläiset sekä innokas opettelu ovat sitten luoneet työssä menestymistäkin.

Kulunut vuosi oli kyllä melkoinen koitos, kun toimin sekä C-poikien P91 että P92 jojoena ja vielä kahdessa eri divisioonassa, jolloin oteluita talven aikana tuli joukkueellemme yhteensä yli 30!

Ajoittain oli tuskaisia hetkiä yrittää sovittaa kaikki matsit kalenteriin ja saada vielä toimit-

HALLITUS

sijatkin; hyvin kausi kuitenkin sitten päättyi ja P92 sarjassa olimme jaetulla 1.sijalla ja P91:kin sijoittui omassa divarissa 5:ksi. Tulevalta kaudelta odotetaan taas nousevia haasteita, kun pelaamme syksyllä II-divarissa.

ANN-MARIE MALÉN, A-TYTÖT

Jojona jo viime vuosituonnelta! Vauhdikas kauteni huipentui oopperadebyyttiin Alminsalissa - ei tosin laulaen vaan salsaten ja aerobicaten.

PEKKA JYRHÄMÄ, POJAT -93

Olen Pekka Jyrhämä (51-v.) ja olen toiminut P93:n Jojona maaliskuun alusta lähtien. Lyhyenä kuvauksena itsestäni voin mainita, että seuran mielelläni Larin joukkueen kehitystä koripallossa.

Joukkueesta sen verran, että se on kehittynyt huikasti menneen talven aikana. Siinä missä syyskaudella laskeskeltiin voittojen määrää (oliko niitä nyt 1-2) niin kevätkausi toi sitten 6 voittoa 8:sta ja lisäksi vielä menestystä PuHu -turnauksessa.

KALLE REPONEN, 40 VUOTTA, TYTÖT -93

Entinen divaritason laituri, nykyään ei kunto ja polvet juurikaan salli omaa pelaamista. Yhteinen urheilunuoruus Maaretin ja Terhin kanssa (kysykääpä heiltä ?)

SYKin oma kasvatti vuodelta -75.

Innolla mukana työkiireiden keskellä. Tyttöjen koris mukavaa vaihtelua arkeen

TILITOIMISTO T.EKLUND OY

*Kaikki kirjanpitoon, tilinpäätöksiin
ja verotukseen liittyvät asiat.*

*Tapio Eklund, ekonomi
puhelin 09 3455 163*

KORISKERHOT JATKUVAT SYYSKUUSSA

***1-2. luokkalaisten koriskerhot jatkuvat syksyllä ainakin seuraavilla kouluilla,
Haagan ala-aste, Pikku-Huopalahden ala-aste ja Pohjois-Haagan ala-aste.
Tervetuloa mukaan iloiseen ja mukavaan toimintaan!***

Tietoa kerhoista antavat:

Markus Hopiavaara puh. 041-5108771, markus@sykki.fi

Emma Laine, emma.laine@jippii.fi

LISÄTIETOA MYÖS www.sykkki.fi

Kymmenen tiukkaa puhikselle

Erikoistoimittajamme yhytti Sykki ry:n puheenjohtaja Maaret Punton Seniorisien kiivaassa nousukarsintapelissä. Puoliajalla tarjoutui otollinen tilaisuus tutustua Maarein sielunelämään kymmenen tiukan kysymyksen avulla.

Kuka olet, mistä tulet ja minne menet?

Heti ekaksi pistit pahan... Identiteettini rakentuu monesta eri asiasta, joista koris on yksi. Näen itseni henkilönä, joka yrittää hahmottaa itseään ja ympäristöään.

On kuin rakentaisi palapeliä. Välillä tulee oivalluksia ja lisää ymmärrystä ja palapeli täydentyy. Todennäköisesti se ei tule koskaan valmiiksi. Yleensä tulen ja menen kolmiota koti - duuni - SYK.

Miten eksyit Sykin puuhiin ja mitä kaikkea olet tehnyt siellä?

Tulin Sykin vaikutuspiiriin vuonna 1997 kun esikoiseni Julius (sykkiläiset, tässä tarkoitetaan Jullea, toim. huom.) aloitti koriksen. Lähinnä olen elänyt muiden peleissä mukana katso-mosta käsin, mutta olen myös harjoitellut jouk-keenjohtajan hommia ja ollut toimitsijana.

Hallitustyöskentelyyn tulin mukaan, koska halusin kasvattaa panostani. Pidän yhteiskun-nallista työtä tärkeänä, ja tässä voin yhdistää huvin ja hyödyn.

Olet jo kolmatta kautta Sykin puheenjohtaja. Onko se kiva homma, miksi?

Sykki on monella tapaa hieno seura, teen mielelläni töitä sen eteen. Ja meillä on tosi mahta-va hallitus: päteviä, motivoituneita ja mukavia

jäseniä. Olen oppinut paljon kuluneiden vuo-sien aikana koripallossa, järjestötyöstä ja ihmi-sistä.

Mitkä ovat mielestäsi Sykin vahvuudet seura-na?

Hyvä henki ja sopiva koko ovat tärkeitä. Sykis-sä otetaan homma vakavasti, mutta ei liian to-sissaan. Sykissä on mukava pelata ja uudenkin pelaajan on helppo tulla mukaan.

Mihin mielestäsi pitäisi erityisesti keskittyä tänä vuonna?

Tulevana kautena panostamme erityisesti val-mennustoiminnan kehittämiseen. Joukkueille ja valmentajille annetaan valmennuksellisia tavoitteita, joita seurataan. Kaikilla juniorival-mentajilla on mentor, joka huolehtii myös val-mentajan kehitymisestä.

Miesvartiointi vai paikkapuolustus, miksi?

Huonokuntoisena henkilönä täytyy vastata paikkapuolustus.

Entäpä hyökkäys vai puolustus, miksi?

Molempi parempi! Vai oliko se niin, että hyök-käys on paras puolustus?

Jos saisit olla päivän ajan rehtori Albus Dumbledore, minkälaisen Sykin taikoisit?

Tämä oli kiva kysymys. Toivoisin, että Sykissä olisi niin paljon pelaajia joka ikäluokassa, ettei tarttisi olla huolissaan siitä, pysyykö joku jouk-kue elinvoimaisena vuosien vieressä.

Lisäksi toivoisin, että vanhemmat olisivat vielä aktiivisemmin mukana lastensa harras-

tuksissa. Pelaajille toivoisin lisää itseluotta-musta ja ajoittain kovuuttakin.

Mikä on puheenjohtajan motto meille muil-le?

Olen tainnut joskus sanoakin jo Carpe Diem (tartu hetkeen), mutta se on edelleen ajankoh-tainen.

Pikkulinnut ovat kertoneet, että käyt van-hempien harrastekoriksessa ja olet siellä vaa-rallinen keskushyökkääjä, varsinainen sniper. Haluatko kommentoida tätä asiaa hieman tarkemmin?

Tämä huhu on valitettavasti vahvasti liioitel-tu.

Nöyrä kiitos

Koripallossa on mukana iso joukko ihmisiä, jotka tekevät vapaaehtoista työtä. He järjestävät kuljetuksia, hommaavat peliasuja, paistavat pullaa, istuvat kokouksissa, organisoivat turnauksia, järjestävät matkoja, kerjäävät rahaa, kuljettavat ja huolehtivat muiden lapsista jne.

Ilman näitä ihmisiä mikään ei toimisi. Meillä ei olisi harrastusta. Toki valmentajatkin tekevät hienoa työtä, mutta he saavat välillä tunnustusta ohi kiittävän hetken. Taustapuurtajat eivät koskaan. He eivät odotakaan sitä. He ovat yleensä mukana siksi, että joku heidän lapsistaan pelaa.

Saattaa olla, että joku ei enää edes muista miksi on mukana, mutta poiskaan ei pääse, koska järjestelmä kaatuisi.

Näitä ihmisiä arvostavat ne, jotka tietävät millainen työ on hankkia mainoksia, ilmoituksia tai ylipäätänsä mitään joukkueelle. Pyyttäjiä nimittäin riittää, ja siksi vain parhaimmat onnistuvat. Puurtajilla on avara sydän. He tietävät kuinka helposti ohut rakennelma sortuu.

Tahtomattaan heistä tulee korvaamattomia. He eivät voi päästää irti, koska ei ole työn jatkajia. Vaikka he itse eivät pyydä mitään, silti me voimme sanoa heille mahdollisimman usein, kiitos!

Mukavaa, että olette olemassa.

Kiitos Ulla, Heidi, Pekka, Sakke, Terhi, Maaret, Simo, Ann-Marie, Kalle, Mari, Ilkka, Päivi, Tapio ja kaikki muut. Kiitos myös siitä, että jaksatte.

Lasse Wikman

Sykki lähiseurojen silmin

Meillä itsellämme on tietty käsitys seurastamme ja tavoistamme. Mutta mihän vastapuoli ajattelee meistä. Erikoistoimittajamme otti asiasta selvän. Ohessa on vastustajan näkemys meistä (olisivatko vähän vieraskoreita).

Pekka Rankinen, Wartti Basket:

Jo vuosia sivusta seuranneena voin ilokseni todeta, että Sykki on aina ollut täynnä iloisia ja hyvin käyttäytyviä urheilijan alkujia. Pitkäjänteinen ja arvokas koripallotyö näkyy ja kuuluu paitsi eteläisellä alueella, niin myös turnauksissa ympäri Suomen. Toivomme menestystä arvokkaalle työlle.

Salla Niemi, Lepy:

Sykki on hyvin samankaltainen seura kuin Lepy. Siellä toimitaan terveellä tavalla harrastepohjalta, mikä tarkoittaa sitä, että kaikki saavat olla mukana ja tärkeintä on, että toiminta hauskaa.

Aluesarjoissa on mukana iskukykyisiä, urheilullisia joukkueita, joissa kaikki pelaavat. Sykissä on kasvanut myös taitavia, maajoukkuetasollekin ylittäneitä yksilöitä.

Seuratasolla toimintaa pyörittää, ilmeisesti talkoovoimin, varsin aktiivinen porukka. Sykin kanssa on aina puolin ja toisin onnistunut ystävyyssotelluiden järjestäminen.

Mikko Tanner, MaSu:

Nykyisen Sykin arvot ovat kohdallaan. Toivotavasti toteuttajilla on voimia niiden eteenpäin viemiseen.

Aleksi Valavuori ToPo:

Koen Sykin toiminnan positiiviseksi, omavaraiseksi ja Sykkiläisen näköiseksi. Mielikuviiin on totta kai piirtynyt vahvasti myös Sykin toimiva kotiluola.

ToPon näkökulmasta Sykki tekee upeaa kasvatustyötä, josta esimerkkinä vaikkapa Liiga-ToPon Timo Parviainen. Sykki ja ToPo toimivat fyysisesti hyvin lähekkäin.

Itse muistan tietenkin kovan 78-ikäluokan jota vastaan useasti väännettiin. ”Tuplan” terrierimäinen jalkatyö on vieläkin takaraivossa...

Bryan Mertanen, HNMKY

1970-luvun Panttereiden junnuna harjoittelin Sykin salissa, 1970-80 vaihteessa suoritin Sykissä lukion ja valmensin useita eri ikäluokan tyttöjoukkueita, voittaen valmentajana mm. seuralle ensimmäisen SM-mitalin (pronssi). Valmensin Sykissä yhteensä noin 7 vuotta, jonka aikana olin 1-2 vuotta myös korisseuran johtokunnassa.

Silloin (miksei nytkin) Sykissä valmentajat tekivät kovasti työtä joukkueidensa eteen. Joukkueenjohtajia ei ollut vaan seuran valmentajat olivat joukkueen kantava ja monta kertaa ainoa voima järjestelytehtävissä.

Innustus oli kuitenkin pelaajilla ja valmentajilla valtava, katsottiin seuran muiden joukkueiden harjoituksia ja varsinkin kun SM-karsintaturnauksia järjestettiin Sykissä omia käytiin kannustamassa seuran hienossa kotisalissa.

Koska Sykin koripalloseuralla on selkeä yhteys SYK:n kouluun, se hieman muistuttaa amerikkalaista urheilumallia, jossa iso vastuu urheilun eteenpäin viemisessä on kouluilla, ei kuten Suomessa kouluista irrallisilla urheiluseuroilla.

Toivoisin, että useampikin koripalloseura pystyisi luomaan yhtä vahvat yhteydet ja sitä kautta mahdollisuudet oman toiminta-alueen koulun/koulujen kanssa kuin mihin Sykki on pystynyt Etelä-Haagassa.

Sarana narisee

Minulla on pari hollantilaista ystävää. Amsterdamilaisina he ovat kovia Ajaxin kannattajia ja myötäelävät vahvasti oman joukkueensa hyvät ja huonot hetket.

Ajaxissa on mietitty kovasti pelaamiseen liittyviä asioita. Seuran kaikki joukkueet, nuorimmista junioreista Champions Liigassa pelaavaan ykköstiimiin asti, pyrkivät noudattamaan tiettyä, hyväksi koettua Ajaxin pelityyliä.

Erään lempiharrastukseni parissa, eli seurattessani kahvikuppi kädessä Sykin kotipelejä, olen usein miettinyt, että pitäisikö meidänkin yrittää määritellä itsellemme tietty sykkiläinen pelityyli ja toimintatapa.

Hyvä pohja sellaiselle on jo tavallaan olemassa. Siitä kertovat vastustajiemme meille suomat keuhut. Silti voisimme miettiä tätä asiaa hieman lisää.

Itse arvostan urheilullisuutta ja reilua. Nautin vauhdikkaasta ja mielikuvituksellisesta pelistä, johon kuuluu kova yritys ja kovuus sääntöjen sallimissa rajoissa. Turhaa urputusta en voi sietää. Voisiko tuosta olla viralliseksi pelityyliksi, josta Sykki tunnetaan kentällä ja kabineteissakin?

Ymmärrän, etteivät kaikki sykkiläiset tietenkään välttämättä perusta ”minun pelityylistä-

ni”. Voimme kuitenkin aina keskustella asiasta ja vaihtaa mielipiteitä.

On tärkeää, että tutustumme toisiimme ennestään paremmin, autamme toinen toistamme ja olemme keskenämme ystäviä. Sellaiseen Sykkiin kuulun mielelläni, ei se haittaa vaikka emme olisikaan kaikista pienistä asioista aivan samaa mieltä.

Ajaxinkin pelaajissa ja sen toimintaan muuten osallistuvissa on tietysti monenlaisia ihmisiä. Heitä kuitenkin yhdistää tietty näkemys pelistä ja tietyt yhteisesti jaetut perusarvot.

Ajax ja siihen liittyvät ihmiset ovatkin tavallaan yhtä suurta perhettä. Ollaan mekin.

Tämä on ensimmäinen Sykki –julkaisuni. Pyydän anteeksi kaikkia kömmähdyksiä ja kämmejä. Ilman apua julkaisu ei olisi syntynyt. Lämmin kiitos kaikille kirjoittajille ja muuten mukana olleille.

Erityisesti haluaisin kiittää Kantokorven Timoa, joka jalomielisesti edesauttoi julkaisun painamiseen liittyvissä asioissa.

Haastan kaikki Sykin lupaavat ja lahjakkaat skribentit (tiedän, että näitä löytyy) tekemään ensi vuoden julkaisua. Varsinkin nuoret kynäniekat saisivat tuoda enemmän ääntään kuuluviin.

Tehdään julkaisusta itsemme näköinen. Sellainen, että muutkin tajuavat, kuinka kivaa Sykissä pelaaminen ja touhuaminen on.

toivoo Teidän Sarananne

aldoor

Lisää kiinteistön arvoa ovisaneerauksella.

ALDOOR OY

Askonkatu 9, 15100 Lahti

P. 03 3399 5110

www.aldoor.fi

Turvallisia oviratkaisuja

TietoEnator^{TE}

Building the Information Society